

měr mój hło-wak je!

2. Moje złoto, slěboro na njebjesach blyšći so; měniš, holčo bohate, zo sym žatko žalostne? Myslička je zradowna, kaž měł hory slěbora!

3. Rubjenc, nitka zacpjena moje stawy wodžěwa; měniš, holčo židžane, zo sym hólčo wohidne? Moju česć wšak kejžoram hišće džensa njepředam!

4. W lěsu, polu ptačatko přeco nam'ka zornješko; moje blido spokojnosć kryje z khlěbom wšudže dosć, a hdžež džělo mytuja, moje zbožo statok ma!

H. Z.

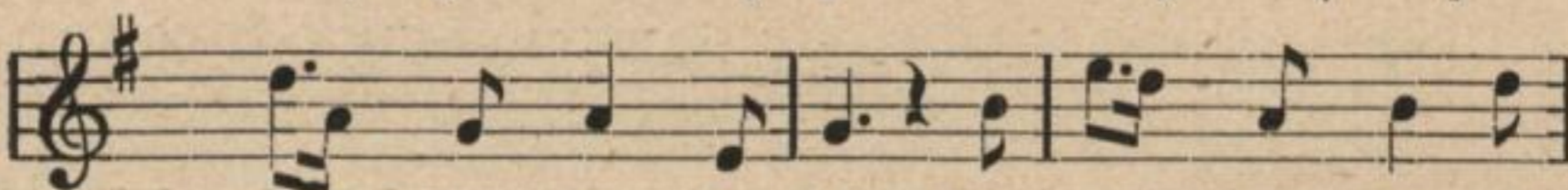
145. Tujawka.

(E. Muka, Opatija. — 10. 3. 14.)

Narodny spěw.

1. Wšo wje - čor spa - še ċi - šin - ko, a
 2. Ja tu - jaw - ka so bjez stra - cha na
 3. A pó - dla z haž - ki na haž - ku mój
 4. Na do - bo sta so spod du - ba tak
 5. Wón z je - nej' haž - ki na dru - hu přec'
 6. Z nim wu - mrě mo - je wje - se - le; ja
 7. Tam pod ros - mar - ju stu - le - na, chcu
 8. Ach, nje - mu - dry ty čło - wje - će, je

1. wě - třik du - je - še; tu mě - sačk stu - pi
 2. haž - cy ko - le - bach, ze křid - leš - ko - maj
 3. to - wařš zle - tu - je a we wje - čor - nym
 4. straš - ne třě - le - nje: Ja wi - džach swojoh'
 5. da - le pa - da - še a ze kři - dło - maj
 6. sym wša zrudže - na. Nětk po - le - ću tam
 7. za - nim zdychować a wo - pu - šće - na
 8. wbo - he pta - ča - tko wot te - bje tak - le